

Warszawa, dnia 28 lipca 2020 r.

Sygn. akt KR VI R 46/19

POSTANOWIENIE

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Sebastian Kaleta

Członkowie Komisji:

Wiktor Klimiuk, Łukasz Kondratko, Paweł Lisiecki, Jan Mosiński, Bartłomiej Opaliński,
Sławomir Potapowicz, Adam Zieliński,

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2020 r. na posiedzeniu niejawnym,

wniosku z dnia 1 lipca 2020 r. Miasta Stołecznego Warszawy, reprezentowanego przez
Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, o uzupełnienie decyzji Komisji do spraw
reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR VI R 46a/19 z dnia 9 czerwca 2020 r.,

z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy, Prokuratora Regionalnego w Warszawie,

E J K , M E C -M , P T
M , B J M , N J M . M M
M , W S M , A F P , T
D P , W P P , M P , J P , P
Z P , H P , A E P -S , A R , Z
R , P P , R R S , S K
M , T P , M P , J C ,
D C , Sp. z o.o. z siedzibą w W , M J ,
P. J , P G , M G , J J , B J ,
J P , A K -K , J K , A K ,
B K , B O , N N J S K ,
A M: J A J , M J , A R ,

na podstawie art. 10 i art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach
usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości
warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2018 r. poz. 2267, dalej: „ustawa

z dnia 9 marca 2017 r.”) w związku z art. 111 § 1 i § 1b ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256; dalej: k.p.a.)

postanawia:

1. odmówić uzupełnienia decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich z dnia 9 czerwca 2020 r. nr KR VI R 46a/19;
2. na podstawie art. 16 ust. 3 i ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., zawiadomić o wydaniu niniejszego postanowienia poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości.

UZASADNIENIE

Strona postępowania Miasto Stołeczne Warszawa, reprezentowana przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, zastępowana przez pełnomocnika, pismem z dnia 1 lipca 2020 r. wniosła o uzupełnienie decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR VI R 46a/19 z dnia 9 czerwca 2020 r. poprzez dodanie, po dotychczasowej sentencji, rozstrzygnięcia o nałożeniu na J. P., A. P., b. P., P. P. H. F. A. R., M. Mi., W. M. K. M., E. K., B. P. M. P. obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia w łącznej kwocie 1 492.700,00 zł na rzecz m.st. Warszawy.

W uzasadnieniu wniosku podniesiono, że w niniejszej sprawie zachodziły podstawy do orzeczenia o obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia, którego jednak organ rozpoznający sprawę nie orzekł.

W ocenie Komisji wniosek jest bezpodstawny, dlatego też odmówiono uzupełnienia przedmiotowej decyzji zgodnie z treścią ww. wniosku.

Istotnym jest bowiem, że zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, Komisja może nałożyć obowiązek zwrotu równowartości nienależnego świadczenia na osobę należącą do jednej z wymienionych w tym przepisie kategorii. Nałożenie obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia ma w związku z tym charakter fakultatywny.

W ocenie Komisji, wniosek o uzupełnienie decyzji nie został poparty argumentami potwierdzającymi jego zasadność. Wnioskodawca w piśmie tym zawarł akapit uzasadnienia,

w którym stwierdza, że obowiązek zwrotu równowartości nienależnego świadczenia obciąża w sprawie J. P., A. P., P. P., H. P., A. R., M. M., W. M., K. M. E. K., B. P., M. P., jako osoby, na rzecz których wydano decyzję reprivatyzacyjną, a które to sprzedały trzy wyodrębnione lokale usytuowane w budynku posadowionym na gruncie przedmiotowej nieruchomości za łączną kwotę 1 492.700,00 zł. W ocenie wnioskodawcy, wystąpienie tej okoliczności jest wystarczające do orzeczenia o obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia.

Komisja jednak wskazuje, że samo zbycie w drodze odpłatnej czynności prawnej prawa do nieruchomości na rzecz osoby trzeciej, jak argumentuje wnioskodawca, nie powoduje z mocy prawa konieczności orzeczenia o nałożeniu obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia. Nałożenie obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia zależy każdorazowo od okoliczności konkretnej sprawy. W niniejszej sprawie ustalony stan faktyczny w decyzji Komisji z dnia 9 czerwca 2020 r. nr KR VI R 46a/19 nie dawał podstaw do nałożenia obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia od J. P., A. P., P. P., H. P., A. R., M. M., W. M., K. M., E. K., B. P., M. P. Zatem twierdzenie wnioskodawcy, że zaistniały przesłanki z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. nie jest wystarczające dla uwzględnienia wniosku o uzupełnienie decyzji w tym zakresie.

W uzasadnieniu wniosku przywołano sprawę, w której Komisja orzekła o nałożeniu obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia. Jednak okoliczności tej sprawy nie są tożsame z okolicznościami sprawy dotyczącej nieruchomości położonej przy ul. Bednarskiej 26, w której Komisja wydała decyzję nr KR VI R 46a/19 z dnia 9 czerwca 2020 r. Jak podnosi pełnomocnik Miasta Stołecznego Warszawy, w decyzjach organów wymagana jest stałość formułowanych poglądów na tle tożsamego stanu faktyczno-prawnego. Natomiast stan faktyczny oraz prawny sprawy, na którą powołuje się pełnomocnik, nie jest tożsamy ze stanem rozpoznawanej sprawy. Należy przy tym zwrócić uwagę, że ustawa z dnia 9 marca 2017 r. w art. 38 ust. 1 wyłączyła stosowanie art. 8 § 2 k.p.a.

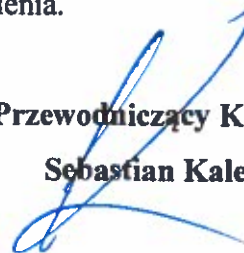
Ponadto dodać trzeba, że decyzja Komisji nie zamyka Miastu Stołecznemu Warszawie dochodzenia ewentualnych roszczeń na drodze postępowania cywilnego przed sądami powszechnymi.

Komisja dostrzega również, że praktyką m.st. Warszawy jest zaskarżanie każdej decyzji Komisji. Dzieje się tak z innych przyczyn niż nieuwzględnienie wniosku w przedmiocie

uzupełnienia decyzji. Oznacza to, że m.st. Warszawa kwestionuje rozstrzygnięcie Komisji co do zasady, a niniejszy wniosek w opinii Komisji ma charakter pozorny.

W konsekwencji, orzeczono jak w osnowie postanowienia.

Przewodniczący Komisji
Sebastian Kaleta

Pouczenie:

Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. od niniejszego postanowienia **nie przysługuje środek zaskarżenia**. Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 tej ustawy zawiadomienie o wydaniu postanowienia uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Zgodnie z art. 111 § 1 b k.p.a. uzupełnienie lub odmowa uzupełnienia decyzji następuje w formie postanowienia; natomiast art. 111 § 2 k.p.a. stanowi, że w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w § 1 b, termin dla strony do wniesienia odwołania, powództwa lub skargi biegnie od dnia jego doręczenia lub ogłoszenia.